

[Steen Folke]

Nu er finansministeren, den nuværende, mægtig dygtig til at jonglere med tal. Det, som jeg talte om, var den momsforhøjelse, der er vedtaget i SV-regeringens kølvand, det var de nedskæringer, der er vedtaget af SV-regeringen. Jeg gjorde opmærksom på, at disse konkrete foramtalninger, en momsforhøjelse og nedskæringer, indebærer en finanspolitisk stramning. Det mener jeg ikke finansministeren kan vikle sig ud af – selv med al sin dygtighed – at der faktisk er tale om.

Det, finansministeren hæftede sig ved, var forholdet mellem finanslovsforslaget i år og situationen i forbindelse med 1977- og 1978-finansloven. Det var ikke det, jeg sigtede til. Det er muligt, at hvis man sammenligner med 1977 og 1978, ligger der ikke en yderligere stramning. Men nu er sagen jo den, at 1977- og 1978-lovene som bekendt var resultat af nok så omfattende såkaldte spareforanstaltninger i forbindelse med forskellige august- og septemberforlig, og hvad det nu var for noget. Det var altså nogle meget barberede finanslove, vi havde. Det var nedskæringsfinanslove. Det var finanslove, som indebar kraftige finanspolitiske stramninger, og det er det, som dette ærede medlem, som ingen af os nævner ved navn, har henvist til at der rent faktisk var tale om: at ikke blot SV-regeringens politik, men også den socialdemokratiske mindretalsregerings politik var en reaktionær økonomisk politik. Det mener jeg ikke rigtig finansministeren kan vikle sig ud af, heller ikke ved hjælp af lidt manipulation.

Freddy Madsen (DKP):

Bare to ord til hr. Steen Folke. Vi har adskillige gange gjort ham opmærksom på hans fejltagelser, når han hårdnakket heroppefra påstår, at vi tror, vi kan ændre tingene herinde. Vi tror, at det kan bidrage til at ændre tingene, men vi har hele tiden sagt, at det skulle foregå udenfor. Men sagen er jo, at det, VS ønsker, ikke er at ændre på tingene. Jeg tror endda, det ville være en pestilens for dem, hvis de fik et samfund, hvor man i stedet for at skælde ud skulle være konstruktiv og bygge op.

Må jeg sige – hvad jeg unægtelig finder meget mere interessant – til finansministeren, at jeg er meget skuffet over det, han sagde til

mig. Jeg forstod, da han indledte, at det, jeg havde sagt om kommunernes tilstand, var af en sådan art, at han så sandelig skulle gøre op med min argumentation. Men hvad skete der så? På en lang række punkter – jeg skal nævne nogle af dem – fik jeg overhovedet ikke noget svar. Finansministeren bestred ikke, og det forstår jeg da så godt, at overborgmesteren i København har ret, når han siger, at det kostede Københavns kommune ½ mia kr. at gå over fra refusion til bloktilskud. Han bestred ikke på nogen måde, at det koster dyrt for kommunerne, også i dette år, de byrder, som man har pålagt med hensyn til de langtidsledige og ungdomsarbejdsløsheden, hvor en ophævelse af 26 ugers reglen havde været det eneste rimelige, men hvor staten altså kaster byrderne over på kommunerne.

Han gik ikke ind på spørgsmålet om det asociale i de to skatteprocenter, som man må betale ude i kommunerne, faktisk i moms til staten. Han kom ikke ind på det, jeg omtalte med hensyn til betydningen for beskæftigelsen af ansættelserne i kommunerne og de meget store beløb, som staten sparer i den forbindelse. Han svarede ikke på mit konkrete spørgsmål om lånerammerne, om staten ville give lettelser i dem på nuværende tidspunkt. Det er helt kontante økonomiske spørgsmål, som jeg nok synes der havde været behov for at besvare.

Jeg stillede også et politisk spørgsmål. Det havde jeg sådan set ikke forventet at finansministeren ville svare på, det ligger uden for hans ressort, forstår jeg. Det var spørgsmålet om, hvordan han stiller sig til, at ansvarlige arbejderpartier, som også lægger ryg til at administrere regeringens nedskæringer ude i kommunerne, skal hånes af regeringsmedpartiet, venstre, for, at vi nødvendigvis må være med til at sætte skatterne i vejret for at bære byrderne af det, som staten sætter ind.

Jeg forstod på finansministeren, at nu ville han gå hjem og læse på teksten og måske svare om et par dage. Jeg må ønske finansministeriets embedsmænd god arbejdslyst i den anledning; de er meget velkomne til også at kigge nærmere på det indlæg, jeg er kommet med.

Men til det konkrete. Den eneste indvending, finansministeren havde, drejede sig om den ændrede regulering af personfradraget. Jeg vil gerne tage budgetredegørelsens side